

[Foged.]

unge store pengebeløb til sådanne forbedringer for derefter i vid udstrækning at straffe initiativet med udskrivning af højere skatter. Jeg håber, at det radikale parti vil støtte vort forslag, således at en genopbygning af landbrugets bygninger kan komme i gang. Det er i særdeleshed de unge, der udviser initiativ til disse forbedringer, og det vil være rigtigt at gennemføre regler til støtte for et sådant initiativ.

Jeg har netop fået en henvendelse fra en ung landbruger, hvori disse problemer tydeligt afspejles. Han beretter om, at han i sin tid købte en mindre ejendom, gjorde den i stand i mark og i stald. Han fik sin indkomst forhøjet på grund af forbedringerne; det er i sin orden, sådan er loven endnu. Han sælger denne mindre ejendom og overtager en lidt større, og historien gentager sig. Med flid og sparsommelighed lykkes det også at sætte denne ejendom i god orden, og han hører til den gruppe, der har det fornødne initiativ: han køber nu en endnu større ejendom. Han er foreløbig ikke nået op over 50 tdr. land, men så støder han på nye vanskeligheder. Hvis han tjener på disse ejendomme, skal der betales engangsskat eller eventuelt indkomstskat. Jeg spørger derfor, da det nu er de radikale, der har fremsat forslaget i dag, specielt de radikale, om de vil medvirke til, at landbrugets egne unge kan erhverve nye ejendomme uden snærende bånd. Jeg forstår til nød, at der kan være problemer vedrørende byerhvervenes køb af landbrugsejendomme, men for erhvervets egen ungdom må der være vide rammer.

Venstre har i den anledning bl. a. fremsat forslag til afvikling af loven om kapitalvindingsskat, så at den kun kommer til at omfatte salg af fast ejendom, der skal udnyttes til byggegrunde. Vi håber, det radikale parti vil støtte os i dette arbejde, og rækken af forslag, som fremmer lysten til at gå i gang med landbrug, er endnu ikke udtømt.

Venstre og de konservative har også fremsat forslag til fremme af ungdommens opsparing allerede i 1958 og senere i 1960, og vi har flere gange senere foreslået investeringsfonde for alle. Hvis disse forslag var blevet gennemført, ville en stor part af ungdommen nu have haft større opsparede midler, og så kunne de eventuelt undgå at

låne. Men der var ingen gehør for vore forslag. Hvorfor gjorde det radikale parti ikke en mere positiv indsats på disse områder, mens det endnu sad i regeringen? Der må have været vide muligheder for at nå positive resultater. Der var dog en radikal landbrugsminister, og der var i lange tider en radikal økonomiminister, og et forslag som det forslag til folketingsbeslutning, der nu er fremsat, kunne vel have været fremmet under et sådant regeringsarbejde.

Venstre vil gerne se på et forslag om en låneordning, men jeg understreger, at jeg finder det nødvendigt, at de af mig nævnte problemer tages op til løsning allerede i indværende folketingsår, og vi håber, forslagsstillerne er enige med os heri.

Det foreliggende forslag kan vel næppe formodes at give omgående resultat. Det radikale venstre har, som jeg tidligere har sagt, givet bolden op til en langt videregående lovgivning, og i betragtning af, at det ikke er nye forslag, men gamle forslag, der ikke har nydt fremme, jeg her har omtalt, håber jeg, at vi nu må få velvillig bistand fra de radikale i de allernærmeste måneder.

H. C. Toft: De to forslag til folketingsbeslutning, der foreligger, er fremsat af det radikale venstre.

Når man ser på forslaget til folketingsbeslutning om etableringslån for unge landbrugere, må man egentlig forundre sig over, hvem der står mellem forslagsstillerne: der står det ærede medlem hr. Skytte. Indtil for godt 5 måneder siden var det ærede medlem landbrugsminister, en post, det ærede medlem havde i 7 år, og 5 måneder efter at han har forladt denne post, fremkommer der forslag om, at man nu skal prøve på at skabe bedre etableringsvilkår for landbrugets unge. Det siger egentlig noget om, at det ærede medlem måske nu mener, at han har forsømt en del i den tid, han sad som landbrugsminister. Men ikke nok med, at det ærede medlem har været landbrugsminister, han var også placeret som formand for landbokommissionen siden dens nedsættelse og indtil for få måneder siden, og det er måske en erkendelse fra det ærede medlems side af, at den opgave, han dér var sat til at varetage, heller ikke er lykkedes i særlig stort omfang, i hvert fald må tempoet